

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010091
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3518010091.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

C. H.

nar.XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom I., P. č. XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 2T/23/2018-243 zo dňa 28.3.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a výmere uloženého trestu, sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienične odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný C. H. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/23/2018 zo dňa 28.3.2018 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase asi o 19:38 h dňa 22.11.2017 v K. na ulici N. XXX/XX pred barom "D." v K. vulgárne nadával svojej manželke K. H., pokúsil sa udrieť ju, na čo ho poškodená K. H. opakovane odsotila od seba preč, aby jej neublížil, po čom vytiahol vyskakovací nôž o celkovej dĺžke asi 15 cm, a keď poškodená začala utekať, s nožom v ruke sa za ňou rozbehol a kričal na ňu viackrát, že ju zabije, čím u poškodenej K. H. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 41 ods. 1, § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) a písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o vine. Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ ho uznal za vinného len na základe výpovede poškodenej z prípravného konania, keď táto na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Samotné čítanie jej výpovede z prípravného konania prokurátorkou na hlavnom pojednávaní podľa jeho názoru procesne nepostačuje k tomu, aby bol uznaný vinným, o to viac, že súd nedal poškodenej možnosť, aby sa k prečítanej výpovedi vyjadrila a mohla eventuálne uviesť to, že táto výpoveď nie je pravdivá. Namietal tiež postup súdu prvého stupňa, pokiaľ skutok vykvalifikoval ako dva trestné činy, teda jednak prečin nebezpečného vyhrážania a jednak aj prečin výtržníctva. Podľa jeho názoru by bolo nesprávne teoreticky, ak by niekto na verejnosti vraždil, aby si toto konanie vzájomne konkurovalo s výtržníctvom. V samotnom dôsledku takéhoto hodnotenia tejto okolnosti bola obžalovanému pričítaná priťažujúca okolnosť spáchania dvoch trestných činov. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a keďže nebolo dokázané, že by skutok, ktorý mu kladie obžaloba za vinu, bol vôbec trestnými činmi, aby ho spod obžaloby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa v rámci hlavného pojednávania vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, nepochybil ani v tom, pokiaľ výpoveď poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, bola prečítaná a nepochybil ani v tom, pokiaľ sa k tejto výpovedi poškodenej nedal vyjadriť. K takto prečítanej výpovedi poškodenej sa mal právo vyjadriť iba obžalovaný, ktoré právo mu upreté nebolo. Ani odvolací súd vychádzajúc z dôkaznej situácie nemal o vine obžalovaného žiadne pochybnosti. Je nepochybné, že konanie obžalovaného v inkriminovanej dobe voči poškodenej muselo mať takú intenzitu, že sa táto rozhodla situáciu riešiť pomocou polície. Nie je teda možné prisvedčiť odvolacím námietkam obžalovaného, že skutok sa nestal a on sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Aj postup súdu prvého stupňa z hľadiska právnej kvalifikácie skutku zodpovedá zákonu.

Na druhej strane však odvolací súd dospel k záveru, že aj keď postup súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka ukladania výmery trestu zodpovedal zákonu, na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil s tým, že u obžalovaného je potrebné tento trest uložiť ako trest nepodmienečný a na prevýchovu obžalovaného pôsobiť samotným jeho výkonom. Z okolností prípadu vyplýva, že aj samotná poškodená mala svoj podiel na tom, že spoločne s obžalovaným išli požívať alkoholické nápoje do baru „D. K. a v dôsledku toho po požití alkoholických nápojov nastali u obžalovaného problémy s návratom do miesta bydliska. To bolo vlastne príčina celého konfliktu. Vzhľadom aj na čas strávený vo väzbe, dospel odvolací súd k záveru, že na prevýchovu obžalovaného a na splnenie účelu trestu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. bude postačovať, aby na prevýchovu obžalovaného bolo pôsobené hrozbou premeny trestu v prípade neosvedčenia sa v priebehu skúšobnej doby spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj výrok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine obžalovanému trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v správnej výmere podmienčne odložil na skúšobnú dobu dvoch rokov. Súčasne obžalovanému uložil obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby, ako

aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Odvolací súd vyslovuje presvedčenie, že obžalovaný si uvedomí nesprávnosť svojho konania, najmä však nepriaznivý vplyv požívania alkoholických nápojov na jeho osobu a využije dobrodenie zákona dané mu odvolacím súdom a v priebehu skúšobnej doby sa bude správať tak, aby nemuselo u neho prísť k nariadeniu uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.